

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר

חֵק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דף היומי

פְּרִשְׁתַּת בְּהַעֲלֹתָהּ

מֵהַתְּנָא הַאֲלָפִי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

מבאר בלשון הקדש
עם פרוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחלק לפי הפרשיות יום ביומו

בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן
עולם הבא

יוצא לאור על ידי "מפעל הזיהר העולמי"

חדש תמוז תש"ע לפ"ק

עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למועד הזהר

(קבלה מהאר"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למועדנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכַוֵּנַת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגָּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנָךְ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיֵן מְקַדְשֶׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזַמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבֵּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיֹתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֶלְפִים וְרִבּוּא רַבּוּת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הַרְבֵּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכֹל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדְף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: - קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כָּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִיּמָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵינן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת בהעלותך דף קמח ע"ב - קמט ע"א
נס יציאת מצרים

רְבִי אֲבָא פָּתַח, (תהלים ט) אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יִי
בְּאוֹר פְּנֵיךָ יִהְלְכוּ. הֵאֵי קָרָא אוֹקְמוּהָ, אֲבָל תָּא
חַזִּי, זַכַּיִן אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִי לֹון
אוֹרֵייתָא קְדִישָׁא, (דף קמ"ט ע"א) וְאוֹלִיף לֹון אֲרַחוּי,
לְאַתְדַבְּקָא בֵיהּ, וְלְמִיטַר פְּקוּדֵי דְאוֹרֵייתָא, לְמַזְבֵּי
בְּהוּ לְעֵלְמָא דְאַתִּי. וְקָרִיב לְהוּ בְּשַׁעְתָּא דְנַפְקוּ
מִמְצָרִים, דְּהָא בְּדִין אֲפִיק לֹון מִרְשׁוּתָא אַחְרָא,
וְסָלִיק לֹון לְאַתְאַחְדָּא בְּשָׁמַיָהּ, וּבְדִין אֲקָרוּן בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי חוֹרִין מִכְּלָא. דְּלֹא יִתְּבוּ תַחוּת רְשׁוּתָא
אַחְרָא, וְסָלִיק לֹון לְאַחְדָּא בְּשָׁמַיָהּ, דְּסָלִיק עַל כְּלָא,
דְּשְׁלִיט עַל עֲלָאִין וְתַתְּאִין.

וּמַגּוּ רַחֲמוּתָא דְלַהוּן, קָרָא לֹון (שמות ד) בְּנֵי בְכוֹרֵי
יִשְׂרָאֵל, כְּגוֹנָא (דְקְדוּשָׁה) עֲלָאָה (ועל דא).
קָטַל (ס"א וְקָטַל) כָּל בְּכוֹר דְלַעֲיֵלָא וְתַתָּא, וְשָׂרָא קְטִירִין
וְאַסִּירִין דְעֲלָאִין וְתַתְּאִין, בְּגִין לְאַפְקָא לֹון, וְעָבִיד לֹון
בְּנֵי חוֹרִין מִכְּלָא. וְעַל דָּא לָא בְּעָא קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא,
לָא מְלַאךְ, וְלָא שָׂרָף, אֲלָא אִיהוּ. וְעוֹד, דְּהָא אִיהוּ
יָדַע לְאַבְחָנָא וְלְמַנְדַּע כְּלָא, וְלְמִשְׁרֵי אֲסִירִין, וְלָא
אֵינּוֹן בְּרְשׁוּתָא דְשְׁלִיחָא אַחְרָא אֲלָא בִידֵיהּ.
אֲלָא רַק הוּא. וְעוֹד, שְׁהַרִי הוּא יָדַע לְהַבְחִין וְלְדַעַת הַכֵּל וְלְהַתִּיר אֲסוּרִים, וְאֵינֶם בְּרְשׁוּת שְׁלִיחַ אַחַר,
אֲלָא בִידוּ.

רְבִי אֲבָא פָּתַח, (תהלים פט) אֲשֶׁרִי
הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה הִ' בְּאוֹר
פְּנֵיךָ יִהְלְכוּ. הַפְּסוּק הַזֶּה
פְּרָשׁוּהוּ, אֲבָל בָּא רָאָה,
אֲשֶׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְּדוּשׁ
בְּרִיךְ הוּא נָתַן לָהֶם תּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, וְלְמַדָּם דְּרָכֵי
לְהַתְּדַבֵּק בּוֹ, וְלְשַׁמֵּר מִצְוֹת
הַתּוֹרָה לְזַכּוֹת בָּהֶן לְעוֹלָם הַבָּא,
וְקָרְבָם בְּשַׁעַת שִׁיבְעָא מִמְצָרִים,
שְׁהַרִי אַז הוֹצִיאֵם מִרְשׁוּת
אַחְרָת, וְהַעֲלֵם לְהַאֲחֹז בְּשִׁמּוֹ,
וְאַז נִקְרְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי
חוֹרִין מִהַכֵּל, שְׁלֹא יִשְׁבוּ תַּחַת
רְשׁוּת אַחְרָת, וְהַעֲלֵם לְהַאֲחֹז
בְּשִׁמּוֹ, שְׁעוּלָה עַל הַכֵּל,
שְׁשׁוּלֵט עַל עֲלִיּוֹנִים וְתַתְּחוּנִים.

וּמַתּוּךְ אַהֲבַתֶּם קָרָא לָהֶם (שמות
ט) בְּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל, כְּדָגְמָה (שֶׁל
הַקְּדוּשָׁה) עֲלִיּוֹנָה. (ועל זה) הֵרַג (והרג)
כָּל בְּכוֹר שְׁלִמְעֵלָה וּמִטָּה,
וְהַתִּיר קְשָׁרִים וְאַסוּרִים שֶׁל
עֲלִיּוֹנִים וְתַתְּחוּנִים כְּדִי
לְהוֹצִיאֵם, וְעַשָּׂאֵם בְּנֵי חוֹרִין
מִהַכֵּל. וְעַל זֶה לָא רָצָה הַקְּדוּשׁ
בְּרִיךְ הוּא לָא מְלַאךְ וְלָא שָׂרָף,
וְאֵינֶם בְּרְשׁוּת שְׁלִיחַ אַחַר,

תָּא חַיִּי, בְּהֵיּוֹא לִילִיָּא דְּבַעָא קְדָשָׁא בְּרִידְ הוּא
 לְקַטְלָא כָּל אִינוּן בְּכוּרֵי כְּמָה דְּאִתְּמַר,
 בְּשַׁעְתָּא דְּרַמְשׁ לִילִיָּא, אָתוּ מְזַמְרִין לְזַמְרָא קַמִּיהָ,
 אָמַר לוֹן, לָאו עֵידֵן הוּא דְּהָא שִׁירְתָּא אֲחֵרָא,
 מְזַמְרִין בְּנֵי בְּאֲרַעָא.

בְּשַׁעְתָּא דְּאִתְּפְּלִיג לִילִיָּא, אִתְּעַר רוּחַ צְפוֹן,
 וְקוּדְשָׁא בְּרִידְ הוּא כִּדִּין עֶבֶד נְיֻקְמִין,
 וַיִּשְׂרָאֵל עֶבְדֵּינְ שִׁירְתָּא בְּקוּל רָם, (ס"א וַיִּשְׂרָאֵל מְזַמְרִין וְאִמְרִין
 הַלֵּילָא בְּקוּל רָם) וְכִדִּין עֶבֶד לוֹן בְּנֵי חוּרִין מְכַלָּא, וּמְלֹאכֵינ
 עֲלָאֵי, וְכָל מִשְׁרַיִין פְּלָהוּ, הוּוּ צִיִּיתִין לְהוֹן לְקַלִּיהוֹן
 דִּישְׂרָאֵל. בְּתַר דְּאִתְּגַזְרוּ, רְשִׁימוּ לְבַתִּיהוֹן, מִתְּהוּא
 דְּמָא, וּמְדָמָא דְּפִסְחָא, בְּתַלְת רְשִׁימִין. (שמות יב) עַל
 הַמִּשְׁקוּף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת.

מָאֵי טַעְמָא. הָא אֻקְמוּהָ בְּגִין דְּאִיהוּ רְשִׁימָא
 קְדִישָׁא, וּמְחַבְּלָא כִּד אִיהוּ נְפִיק, וְחָמֵי הֵהוּא
 דְּמָא דְּהוּוּ רְשִׁים עַל הֵהוּא פְּתַחָא, חָיִים עַלִּייהוּ
 דִּישְׂרָאֵל, הָדָא הוּא דְּכְתִיב וּפְסַח יְיָ עַל הַפֶּתַח וְגו'.

שְׁהִיָּה רְשׁוּם עַל אוֹתוֹ פֶּתַח, חָס עַל יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב וּפְסַח ה' עַל הַפֶּתַח וְגו'.

סְפָר אֹר הַזֶּהָר (עמוד 294)

יג) חֲכַמַת הַקְּבֵלָה יִכְנִים אֶהְבָּה וַיִּרְאֵת הַשֵּׁם בְּלִב הָאָדָם – וְאִשְׁרֵי לְמֵי שְׁזוּכָה לֹזָה
 וּבַעֲגֻן (מִזְהִיר הָעַם שְׁלֵא לְהִרְחִיק מִחֲכַמַת הַקְּבֵלָה אֲדַרְבָּא וְאֲדַרְבָּא יִגִיעַ הַזֶּק לְנִשְׁמַתּוֹ מִי שְׁלֵא לְמַד
 חֲכָמָה זו) לְמוֹד חֲכַמַת הַקְּבֵלָה אִשְׁרֵי הָאִישׁ שְׁזוּכָה לֹזָה לְרֵאוֹת בְּנַעַם הַשֵּׁם וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ, כְּבוֹד
 אֹמֵר בְּלוֹ, כִּי הַחֲכָמָה זו יִכְנִים אֶהְבָּה וַיִּרְאֵת הַשֵּׁם בְּלִב הָאָדָם, וְרֵאִיתִי הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם פּוֹרְשִׁים
 מִלְכָּנִס לְפָרְדִס וּלְלַמֵּד חֲכַמַת הַקְּבֵלָה, בְּאִמְרָם: הַנְּסַתְרוּת לְהַשֵּׁם אֱלֹקֵינוּ וְהַנְּגִלוֹת לְנוּ, בּוֹדָאֵי הָאֲנָשִׁים
 הָאֵלֶּה אֵינָם זֹכִינ לְנִשְׁמָה כְּמֵי שְׁלוֹמֵד סְתָרֵי הַתּוֹרָה כְּמִבְּאָר בְּפָרְדִס בְּשַׁעַר 'עֶשֶׂר וְלֹא תִשַׁע' פֶּרֶק
 חֲמִישִׁי, הִבִּיא רַעֲיָא מִהִמְנָא:

בָּא רֵאֵה, בְּאוֹתוֹ לִילָה שְׁרָצָה
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַרְג כָּל
 אוֹתָם בְּכוֹרוֹת כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר,
 בְּשַׁעָה שִׁירְד הַלֵּילָה, בָּאוּ
 מְזַמְרִים לְזַמֵּר לְפָנָיו. אָמַר לָהֶם,
 לֹא זְמַן הוּא, שְׁהִרֵי שִׁירָה אַחֲרַת
 מְזַמְרִים בְּנֵי בְּאֲרַץ.

בְּשַׁעָה שְׁנַחֲלַק הַלֵּילָה
 הַתְּעוֹרְרָה רוּחַ צְפוֹן, וְאִז עָשָׂה
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נְקַמּוֹת,
 וַיִּשְׂרָאֵל עוֹשִׂים שִׁירָה בְּקוּל
 רָם, (וַיִּשְׂרָאֵל מְזַמְרִים וְאִמְרִים הִלֵּל בְּקוּל רָם)
 וְאִז עָשָׂאם בְּנֵי חוּרִין מִהַכֵּל,
 וּמְלֹאכֵים עֲלִיוֹנִים וְכָל
 מְרַכְבוֹתֵיהֶם הָיוּ מְקַשְׁיבִים לָהֶם
 לְקוּלוֹת יִשְׂרָאֵל. אַחַר שְׁנַמּוּלוּ,
 רְשִׁמוּ אֵת בְּתִיהֶם מֵאוֹתוֹ דָּם
 וּמְדָם הַפִּסַּח בְּשִׁלְשָׁה רְשׁוּמִים:
 (שם יב) עַל הַמִּשְׁקוּף וְעַל שְׁתֵּי
 הַמְּזוּזוֹת.

מָה הַטַּעַם? הִרֵי פְּרִשׁוּהָ, מִשׁוּם
 שְׁהוּא רְשִׁם קְדוּשׁ, וְהַמִּשְׁחִית
 כְּשֶׁהוּא יוֹצֵא וְרוֹאֵה אוֹתוֹ דָּם
 שְׁהִיָּה רְשׁוּם עַל אוֹתוֹ פֶּתַח, חָס עַל יִשְׂרָאֵל.

מקור המאמר בזהר פרשת בהעלותך דף קנ ע"א
סוד שותפות יששכר וזבולון

רְבִי יִצְחָק פָּתַח, כְּתִיב (מלכים א' ח) פָּנָה בְּנִיתִי בֵּית זָבֹל
לָךְ מְכוּן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים. בֵּית זָבֹל, בֵּית זָבֹל
וְדָא, פֶּד אֶתְפָּקְדוּ בִידְהָא, פֶּל גְּנֹזֵי מִלְכָּא, וְשִׁלְטָא
בְּהוּ. פֶּדִין אֶקְרִי בֵּית זָבֹל. וְרָקִיעַ חַד אֵית דְּאֶקְרִי
זָבֹל, דְּהָא דָּא אֲשַׁכַּח לְקַבְּלָא בְּרַכָּאן, וְלִסְדָּרָא כֻּלָּא,
וְהָאִי אֶקְרִי בֵּית זָבֹל.

תָּא חֲזִי, כְּתִיב (דברים ג) וְלִזְבֹּלוֹן אָמַר שִׁמְח זָבֹלוֹן
בְּצִאתְךָ וְיִשְׁשַׁכְּר בְּאַהֲלֶךָ, מְלִמְד דְּאֲשַׁתְּפּוּ
כַּחְדָּא. דָּא נְפִיק וְאַנְח קֶרְבָּא, וְדָא יְתִיב וְלַעֲי
בְּאוּרֵייתָא. וְדָא יְהִיב חוּלְקָא לְדָא, וְדָא יְהִיב חוּלְקָא
לְדָא. בְּחוּלְקֵיהּ דְּזָבֹלוֹן יִמָּא, וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֶקְרִי יָם
כְּנֶרֶת. וְהִכִּי אֶתְחִזִּי, בְּגִין דְּהָא תְּכִלַּת נְפִיק מִתְּפִין,
וְאוּקְמוּהָ, דְּהָא לְתַתָּא כְּגוּוֹנָא דְּלַעֲיָלָא, יָם כְּנֶרֶת
לַעֲיָלָא, יָם כְּנֶרֶת לְתַתָּא. תְּכִלַּת לַעֲיָלָא, תְּכִלַּת
לְתַתָּא, וְכֻלָּא בְּאַתֵּר חַד.

וְעַל דָּא יְרִית זָבֹלוֹן, לְמִיפְק לְאַנְחָא קֶרְבָּא, וּמְנַלֵּן
דְּהִכִּי הוּא. דְּכְתִיב, (דברים ג) עַמִּים הֵר יִקְרְאוּ שָׁם
יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק. זִבְחֵי צֶדֶק וְדָאִי. מָאִי טַעְמָא. כִּי
שָׁפַע יָמִים יִינְקוּ. וְיִשְׁשַׁכְּר חוּלְקֵיהּ בְּאוּרֵייתָא, וְיְהִיב
לְזָבֹלוֹן חוּלְקָא דְּאוּרֵייתָא וְדָאִי, וְעַל דָּא אֲשַׁתְּפּוּ
שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק. זִבְחֵי צֶדֶק בְּדָאִי. מָה הֵטַעַם? כִּי שָׁפַע יָמִים יִינְקוּ. וְיִשְׁשַׁכְּר חֶלְקוֹ בְּתוֹרָה,
וְנוֹתֵן לְזָבֹלוֹן חֶלְקֵי שֶׁל הַתּוֹרָה בְּדָאִי. וְעַל זֶה הַשְׁתַּתְּפּוּ כְּאַחַד, לְהַתְּבַרֵךְ זָבֹלוֹן מִיִּשְׁשַׁכְּר, שֶׁבִּרְפֶּת

רְבִי יִצְחָק פָּתַח, כְּתוּב (מלכים א' ח)
בְּנָה בְּנִיתִי בֵּית זָבֹל לָךְ מְכוּן
לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים. בֵּית זָבֹל, בֵּית
זָבֹל וְדָאִי. כְּשֶׁנִּפְקְדוּ בִידְיָהּ כָּל
גְּנֹזֵי הַמֶּלֶךְ וְשׁוֹלְטַת בְּהֵם, אָז
נִקְרָא בֵּית זָבֹל. וְרָקִיעַ אֶחָד יֵשׁ
שֶׁנִּקְרָא זָבֹל, שֶׁהָרִי זֶה נִמְצָא
לְקַבֵּל בְּרָכוֹת וְלִסְדֵּר הַכֹּל, וְזֶה
נִקְרָא בֵּית זָבֹל.

בֵּא רָאָה, כְּתוּב (דברים ג)
וְלִזְבֹּלוֹן אָמַר שִׁמְח זָבֹלוֹן
בְּצִאתְךָ וְיִשְׁשַׁכְּר בְּאַהֲלֶךָ. מְלִמְד
שֶׁהַשְׁתַּתְּפּוּ כְּאַחַד. זֶה יוֹצֵא
וְעוֹרֵךְ קֶרֶב, וְזֶה יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק
בְּתוֹרָה, וְזֶה נוֹתֵן חֶלֶק לְזֶה, וְזֶה
נוֹתֵן חֶלֶק לְזֶה. בְּחֶלֶק זָבֹלוֹן
הַיָּם, וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל נִקְרָאת יָם
כְּנֶרֶת. וְכֵן רָאוּי, מִשּׁוּם שֶׁתְּכִלַּת
זוֹ יוֹצֵאת מִשָּׁם, וּפְרָשׁוּהָ, שֶׁהָרִי
לְמַטָּה כְּמוֹ שֶׁלְּמַעְלָה. יָם כְּנֶרֶת
לְמַעְלָה - יָם כְּנֶרֶת לְמַטָּה,
תְּכִלַּת לְמַעְלָה - תְּכִלַּת לְמַטָּה,
וְהַכֹּל בְּמָקוֹם אֶחָד.

וְעַל זֶה יֵרֵשׁ זָבֹלוֹן, לְצֵאת
לְעוֹרֵךְ קֶרֶב. וּמִנֵּין לָנוּ שֶׁכֵּן זֶה?
שֶׁכְּתוּב (שם) עַמִּים הֵר יִקְרְאוּ
שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק. זִבְחֵי צֶדֶק בְּדָאִי. מָה הֵטַעַם? כִּי שָׁפַע יָמִים יִינְקוּ. וְיִשְׁשַׁכְּר חֶלְקוֹ בְּתוֹרָה,
וְנוֹתֵן לְזָבֹלוֹן חֶלְקֵי שֶׁל הַתּוֹרָה בְּדָאִי. וְעַל זֶה הַשְׁתַּתְּפּוּ כְּאַחַד, לְהַתְּבַרֵךְ זָבֹלוֹן מִיִּשְׁשַׁכְּר, שֶׁבִּרְפֶּת

התורה היא ברכת הכל.

רבי אבא אמר, ירשת התורה בודאי כף היא, ודרגה ששית זו נותנת שכר (ששית אחת נותנת שכר) תורה, ומורישה לה לכןסת ישראל, מוריש הלבן לתכלת. ועל זה שנינו, (ברכות א) משיכיר בין תכלת ללבן, שיודעו הגונים, שהרי אז נקרא בק"ר, והלבן בא לעולם, והתכלת נעבר. ועל זה כל קרבות המלך, וכל כלי זין המלך נמנו בידיה, והרי בארנו.

כַּחֲדָא, לְאַתְּבְּרָכָא זְבוּלוֹן מִיִּשְׁשֹׁכְרָא, דְּבִרְכַתָּא דְּאוּרִייתָא, הִיא בִּרְכַתָּא דְּכֻלָּא.

רבי אבא אמר, אהסנתא דאורייתא ודאי הכי הוא, ודרגא דא שתיתאה יהיב אגר (ס"א תד שתיתאה יהיב אגר) אורייתא, ואחסין לה לכןסת ישראל, אחסין חוורא לתכלתא. ועל דא תנינו, משיכיר בין תכלת ללבן, דישתמודען גוויני, דהא כדון אקרי בק"ר, וחורא אתי לעלמא, ותכלתא אתעבר. ועל דא כל קרבין דמלכא, וכל זייני מלכא בידהא אתמנו, והא אוקימנא.

ספר אור הזהר (עמוד 294)

ואית אחרנין מארי סתרי תורה, מארי מדות, דאינון ירתין נשמתין מסטרא דמלכותא קדישא, דאיהו כלילא מעשר ספירן, דמאן דירית לה, וזכי לה כו' עין שם.

ופרש שם: למעלה נאמר, יש באנשי מעשה מי שיש לו נשמה שהיא אמת מצד הבריאה, ועתה אמר שיש אחרים מארי סתרי תורה שהם העוסקים בתורה האלהית וסתריה, ומפני שהיה אפשר לומר כי מארי סתרי תורה יקראו שהן עוסקין בסתרי הלכות דרשות ואגדות והחקים והדינים והמשפטים כפי פשטן של הדברים, לזה אמר כי אם היות שכרם כפול ומכפל והוא המדה הנבחרת, עם כל זאת אינם זוכים למעלת הנשמה עד שהגיע לסתרי הספירות שהם סוד אלהים והם נקראים מארי מדות, כי כל העסק של החכמים היא במדות, ואמר שאלו יורשים נשמה מצד המלכות בעצמה לא מצד מטטרון עבד ולא מצד אמה כו' עין שם באריכות. ואם כן עין בעין יראה אף מי שלומד כל הלכות ומדרשים ואגדות ובכל זאת לא זוכים לאותה נשמה.

והנה למה לי רב דברים מענין אזהרות למוד הזה עין במאמרות של אדוני אבי זכרוננו לברכה במאמר ראשון על פסוק "דע אלהי אביך" שהאריך לדבר מענין הבורחים מללמד חכמת הקבלה ואני בטל במעוטו, ולכן כל אדם הרוצה לדבק באותה הנשמה צריך ללמד חכמת הקבלה. ובפרט שזכינו לספר הנחמד של שאר בשרי הגאון מורינו הרב רבי שעפטעל בעל "שפע טל" לברכה שהתחיל לגלות חכמה זו בלישנא קלילא וצחות לשון, ומי שהוא בקי בספרו יודע אחר כך ללמד ספר הפרדס בלי שום שאלת רב. וגם יועיל למי שרוצה ללמד הקבלה, עין היטב בהקדמת תולדות אדם של אדוני אבי שהוא מפתח ומסביר הענין היטב הדק להכנים בלבן יראה ואהבה לעושהו לבריה חדשה, ואשרי להקורא בו כי האדם יראה שפחו גדול יותר ממלאכי השרת.

ואשרי איש ירא השם אחר שימלא כרסו בתלמוד ובפוסקים להיות חפץ בתורת השם ויזכה לנשמה זו, ואשרי מי שיוזכה לזה ויקים בגו המקרא (פסוק כמים לים מכסים ועל דרך הגמרא בחגיגה שם בשתכנסו לאבני שיש וכו') ומלאה הארץ דעה את השם כמים לים מכסים.

(של"ה הקדוש - ווי העמודים - פרק ח)

מקור המאמר בזהר פרשת בהעלותך דף קנא ע"א-ב
סוד המנורה והמזבחות והקטורת שבמקדש

רְבִי אֶלְעָזָר אָמַר, הַאי פְּרִשְׁתָּא, הָא אֲתִמֵּר עוֹבְדָא
דְּמִנְרָתָא וְתִקוּנָהָא וְכָל מַה דְּבָהּ, אֲמַאי הָכִי
וּמָנָא אַחְרָא. אֶלָּא כִּיּוֹן דְּנִשְׂיָאִים קָרִיבוּ (לְעֵילָא) קוֹרְבָנָא
דְּמִדְּבַחָא, וְכָל תִּקוּנָא דְּאֲתַחְזִי לֵיהּ, אַתָּא קָרָא
וְאִשְׁתַּעֵי עוֹבְדָא דְּמִנְרָתָא, דְּהִיא תִּקוּנָא עַל יְדָא
דְּאַהֲרֹן, דְּהִיא לְעֵילָא מִנְרָתָא, וְכָל בּוֹצִינִין (ס"א תִּקוּנִין)
דִּילָהּ, עַל יְדָא דְּאַהֲרֹן גְּהֵרִין כֻּלָּא.

תָּא חֲזִי, מִדְּבַחָא, תְּרִיסָר נִשְׂיָאִין הֵווּ לְחַנּוּכָא לֵיהּ,
וְלֹא תִקְנָא לֵיהּ, וְהָא אוּקְמוּהָ תְּרִיסָר אֵינוּן
שְׁבַטִין, לְאַרְבַּע סְטָרִין, אַרְבַּע דְּגָלִים, וְכֻלְהוּ תְּרִיסָר.
וְכֻלָּא כְּגוּוּנָא דְּלְעֵילָא. מִנְרָתָא (דף קנ"א ע"ב) אֲתִמְנִי
בְּשַׁבְעָה בּוֹצִינִין, לְאַדְלָקָא עַל יְדָא דְּכַהֲנָא, וְכֻלָּא
כְּגוּוּנָא דְּלְעֵילָא. וּמִנְרָתָא, עַל אֲתָ קִיּוּמָא, וּבְנִיסָא
אֲתַעְבִּידַת, וְהָא אוּקְמוּהָ בְּעוֹבְדָא דְּמִנְרָתָא.

וּמִדְּבַח פְּנִימָאָה, וּמִנְרָתָא, קִיּוּמֵי כַּחְדָּא, לְחַדְוּתָא
דְּכֻלָּא. דְּכַתִּיב, (משלי כז) שֶׁמֶן וּקְטֹרֶת יִשְׁמַח
לֵב. וְאוּקִימָנָא דְּתֵרֵי מִדְּבַחֵן הֵווּ, חַד פְּנִימָאָה
דְּכֻלָּא, וְהִיא קִיּוּמָא לְחַדְוּתָא. וְחַד לְבָר, לְקָרְבָא
וּבְאַרְנוּ שְׁשָׁנֵי מְזֻבְחוֹת הָיוּ: אֶחָד פְּנִימִי שֶׁל הַכֹּל, וְזֶה עוֹמֵד לְחַדְוּתָא, וְאֶחָד בַּחוּץ לְהַקְרִיב קָרְבָנוֹת.

רְבִי אֶלְעָזָר אָמַר, בְּפִרְשָׁה זֹו
הָרִי גָאֵמַר הַמַּעֲשֶׂה שֶׁל הַמְּנוֹרָה
וְתִקוּנֶיהָ וְכָל מַה שָּׁבָה, מְדוּעַ כָּךְ
בְּפַעַם אַחְרָת? אֶלָּא כִּיּוֹן
שֶׁהַנִּשְׂיָאִים הַקְּרִיבוּ (לְמַעֲלָה) קָרְבַן
הַמְּזֻבֵּחַ וְכָל תִּקוּן שָׂרְאוּי לוֹ, בָּא
הַכַּתוּב וְדִבֵּר שׁוֹב עַל מַעֲשֶׂה
הַמְּנוֹרָה שֶׁהוּא תִּקוּן עַל יְדוֹ שֶׁל
אַהֲרֹן, שֶׁהָרִי לְמַעֲלָה מְנוֹרָה,
וְכָל הַנְּרוֹת (הַתִּקוּנִים) שָׁלָה, עַל יְדֵי
אַהֲרֹן הַכֹּל מְאִירִים.

בָּא רָאֵה, הַמְּזֻבֵּחַ, שְׁנַיִם עֶשֶׂר
נִשְׂיָאִים הָיוּ לְחַנּוּכּוֹ וְלַהֲתַקְּנֵנוּ.
וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, שְׁנַיִם עֶשֶׂר הֵם
הַשְּׁבַטִים לְאַרְבַּעָה צְדָדִים,
אַרְבַּעָה דְּגָלִים, וְכֻלָּם שְׁנַיִם
עֶשֶׂר, וְהַכֹּל כְּדַגְמָה עֲלִיוֹנָה.
הַמְּנוֹרָה נִמְנֵית בְּשַׁבְעָה נְרוֹת
לְהַדְלִק עַל יְדֵי הַכֹּהֵן, וְהַכֹּל
כְּדַגְמָה עֲלִיוֹנָה. וְהַמְּנוֹרָה עַל
אוֹת עוֹמֵדַת וּבְנִסַּ נַעֲשֶׂתָה, וְהָרִי
פְּרִשׁוּהָ בְּמַעֲשֶׂה הַמְּנוֹרָה.

וּמִזְבֵּחַ פְּנִימִי וּמְנוֹרָה עוֹמֵדִים
כְּאֶחָד לְשִׁמְחַת הַכֹּל, שְׁכַתוּב
(משלי כז) שֶׁמֶן וּקְטֹרֶת יִשְׁמַח לֵב.
וְאֶחָד בַּחוּץ לְהַקְרִיב קָרְבָנוֹת.

קָרְבָּנִין. וּמֵהָאֵי פְּנִימָאָה נָפִיק לְהָאֵי דְלִבְרָ, וּמֵאֵן
דְּחָמֵי וְיִסְתַּבֵּל, יַגִּיד חֲכָמָתָא עֲלָאָה, רָזָא דְמִלָּה
אֲדָנִי יְהוָה. וְעַל דָּא לֹא אֶתְקָרַב קְטָרְתָא, אֶלָּא
בְּשַׁעֲתָא דְשָׁמֹן אֲשַׁתְּבַח.

אֲשַׁבְּחָנָא בְּסַפְרָא דְשְׁלֵמָה מַלְכָּא, קְטָרְתָא הוּא
לְחֻדוּתָא, וְלִסְלִקָּא מוֹתָנָא. מָאֵי טַעְמָא.
בְּגִין דְּדִינָא מֵהָאֵי דְלִבְרָ אֲשַׁתְּבַח, וְחֻדוּתָא וְחֻדוּ
וְקִשּׁוּרָא דְנִהִירוּ, מֵהָהוּא פְּנִימָאָה, דְּכָל חִידוּ בֵּיה
קִימָא. וְכֹד הָאֵי אֲתַעַר, כָּל דִּינָא אֲסִתְלַק מֵהָאֵי,
וְלֹא יָכִיל לְמַעְבַּד דִּינָא. וּבְגִין כֶּךָ קְטָרְתָא קִימָא
לְבַטְלָא מוֹתָנָא, וְעַל דָּא, קְטָרְתָא קִשְׁירוּ הוּא דְכָלָא,
וְדָא אֶתְקָרִיב בְּהָהוּא פְּנִימָאָה. זְכָאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל
בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאֲתִי, עֲלִייהוּ כְּתִיב (ישעיה מ"ט)
וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה יִשְׂרָאֵל וְגו'.

(ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה יִשְׂרָאֵל וְגו'.

וּמֵהַפְּנִימֵי הַזֶּה יוֹצֵא לְזֶה
שְׁבַחוּן. וּמֵי שְׁרוּאָה וְיִסְתַּבֵּל,
יַדַּע חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה, סוּד הַדְּבָר
אֲדָנִי יְהוָה, וְעַל כֶּךָ לֹא נִקְרְבָה
הַקְטָרְתָא אֶלָּא בְּשַׁעֲתָא שְׁשָׁמֹן
נִמְצָא.

מִצָּאֵנוּ בְּסַפְרוֹ שֶׁל שְׁלֵמָה
הַמֶּלֶךְ, שֶׁהַקְטָרְתָא הִיא לְחֻדוּתָהּ
וְלִסְלִיקַת הַמּוֹת. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם
שֶׁהִדִּין נִמְצָא מִזֶּה שְׁבַחוּן,
וְשִׁמְחָה וְחֻדוּתָהּ וְקִשּׁוּר שְׁמַאִיר
מֵאוּתוֹ פְּנִימֵי שְׁכָל שְׁמְחָה בּוֹ
קִימָת. וְכִשְׁזֶה מֵתְעוֹרֵר, כָּל הַדִּין
מִסְתַּלַּק מִזֶּה וְלֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת
דִּין, וּמִשּׁוּם זֶה קְטָרְתָא עוֹמֶדֶת
לְבַטֵּל הַמּוֹת, וְעַל זֶה קְטָרְתָא הִיא
קִשְׁר הַכֹּל, וְזוֹ נִקְרְבַת בְּפְנִימֵי.
אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא, עֲלֵיהֶם כָּתוּב

סֵפֶר אֹר הַזֶּהָר (עמור 296)

יד) לְמוֹד חֲכָמַת הָאֲמַת פּוֹעֵל שׁוֹיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ

וְהִנֵּה כָּלֵל זֶה הוּא בִּידְעוֹ, שְׁכָל דוֹר שְׁלֵא נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּימֵי – כְּאֵלּוּ נִחְרַב בִּימֵי (ירושלמי
יומא פֶּרֶק א' הַלְכָה א'), מֵאַחַר שֶׁהָמָּה בְּעַלֵּי בַחִירָה וְהָיוּ יְכוּלִים לַפְעֵל בְּמַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים שׁוֹיבְנָה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלֹא עָשׂוּ, לְכֵן מַעֲלָה עֲלֵיהֶם כְּאֵלּוּ נִחְרַב בִּימֵיהֶם. בֵּן הַדְּבָר הַזֶּה מֵאַחַר שֶׁלְנוּ מִשְׁפָּט
הַבַּחִירָה לְמֵאֵס בְּרַע וְלִבְחַר בְּטוֹב וְלַעֲשׂוֹת תְּקוּנִים גְּדוּלִים עַל יְדֵי עֶסֶק תּוֹרַתְנוּ וְאִין אֲנוּ עוֹסְקִים, נִמְצָא,
אֲנוּ הַגְּרָמָא בְּנִזְקִין, שֶׁהַסְטְרָא אַחֲרָא מִתְגַּבְּרַת, חֵס וְחִלְלָה, בְּפֶרֶט לְמוֹד חֲכָמַת הָאֲמַת, הוּא לְמוֹד
הַקְּבֵלָה, הוּא רֵאשׁ לְכָל הַתְּקוּנִים, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, זְכָרוֹנוּ לְבִרְכָה, בְּפֶה
מְלֵא. דְּבִיהַּ יַפְקוֹן יִשְׂרָאֵל מְגֻלוּתָא, בְּזָכוֹת לְמוֹד הַקְּבֵלָה יִצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת. (סֵפֶר דְרָךְ ע"ז חיים)

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
נִיתָן לְקַבֵּל בַּחֲנִים לְזִיכוֹי הַרְבִּים בְּלִבְד. טל': 054-8436784 אוֹ אֶצֶל מְלֻכוֹת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת בהעלותך דף קנב ע"א
פשוטי התורה הם לבושים לסודות גדולים

רְבִי שְׁמֵעוֹן אָמַר, וּוּי לְהֵהוּא בַר נָשׁ דְּאָמַר, דְּהָא
אוֹרֵייתָא אַתָּא לְאַחֲזָאָה סְפוּרִין בְּעֵלְמָא, וּמְלִין
דְּהֶדְיוּטִי. דְּאִי הָכִי, אֲפִילוּ בְּזִמְנָא דָּא, אֲנִן יְכַלִּין
לְמַעֲבַד אוֹרֵייתָא, בְּמִלִּין דְּהֶדְיוּטִי, וּבְשִׁבְחָא יְתִיר
מִכְּלָהּ. אִי לְאַחֲזָאָה מְלָה דְּעֵלְמָא, אֲפִילוּ אֵינוֹן
קַפְסִירֵי דְּעֵלְמָא, אֵית בֵּינֵיהוּ מְלִין עֲלָאִין יְתִיר. אִי
הָכִי נְזִיל אֲפַתְרִייהוּ, וְנַעֲבִיד מְנִייהוּ אוֹרֵייתָא, כְּהֵא
גְּוֹנָא. אֲלָא כָּל מְלִין דְּאוֹרֵייתָא, מְלִין עֲלָאִין אֵינוֹן,
וְרוּזִין עֲלָאִין.

תָּא חֲזִי, עֵלְמָא עֲלָאָה וְעֵלְמָא תַּתָּאָה בְּחַד מַתְקָלָא
אֲתַקְלוּ. יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, מְלֵאכֵי עֲלָאִי לְעֵילָא.
מְלֵאכֵי עֲלָאִי כְּתִיב בְּהוּ, (תהלים קד) עוֹשֶׂה מְלֵאכֵיו
רוּחוֹת. (האי בְּאַתְרַּע עֲלָאָה) בְּשַׁעֲתָא דְּנַחְתִּין לְתַתָּא (אף על גב
דְּנַחְתִּין), מִתְּלַבְּשֵׁי בְּלְבוּשָׁא דְּהֵאִי עֵלְמָא. וְאִי לָאו
מִתְּלַבְּשֵׁי בְּלְבוּשָׁא כְּגֹוֹנָא דְּהֵאִי עֵלְמָא, לָא יְכַלִּין
לְמִיקָם בְּהֵאִי עֵלְמָא, וְלָא סְבִיל לֹון עֵלְמָא. וְאִי
בְּמֵלְאכֵי כְּדָ, אוֹרֵייתָא דְּבְרָא לְהוּ, וּבְרָא עֵלְמִין
כְּלָהּ, וּקְוִימִין בְּגִינָה, עַל אַחַת פְּמָה וּכְמָה כִּיוֹן
דְּנַחְתִּת לְהֵאִי עֵלְמָא, אִי לָאו דְּמִתְּלַבְּשֵׁי בְּהֵנִי
לְבוּשִׁין דְּהֵאִי עֵלְמָא, לָא יְכִיל עֵלְמָא לְמַסְבֵּל.

אוֹתָם וּבְרָאָה אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת וְעוֹמְדִים בְּגִלְגָּלָה עַל אַחַת פְּמָה וּכְמָה, כִּיּוֹן שְׂרִדְדָה לְעוֹלָם הַזֶּה, אִם
לֹא תִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁי הָעוֹלָם הַזֶּה, לֹא יוּכַל הָעוֹלָם לְסַבֵּל.

רְבִי שְׁמֵעוֹן אָמַר, אוֹי לְאוֹתוֹ
אִישׁ שְׁאָמַר שְׁתוּרָה זֹו בְּאָה
לְהִרְאוֹת סְפוּרִים בְּעֵלְמָא
וּדְבָרֵי הֶדְיוּטוֹת. שְׁאָם כְּדָ,
אֲפִלוּ בְּזִמְן זֶה אֲנִן יְכוּלִים
לְעֲשׂוֹת תוּרָה בְּדְבָרֵי הֶדְיוּטוֹת,
וּבְשִׁבְחָא יוֹתֵר מִכָּל. אִם
לְהִרְאוֹת דְּבַר הָעוֹלָם, אֲפִלוּ
אוֹתָם סוּפְרִים בְּעוֹלָם יִשׁ
כִּינֵיהֶם דְּבָרִים יוֹתֵר עֲלִיוֹנִים.
אִם כְּדָ, גִלְדֵי אַחֲרֵיהֶם וְנַעֲשֶׂה
מֵהֶם תוּרָה כְּמוֹ זֶה. אֲלָא כָּל
דְּבָרֵי הַתוּרָה דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים
הֵם וְסוּדוֹת עֲלִיוֹנִים.

בֵּא רְאָה, עוֹלָם עֲלִיוֹן וְעוֹלָם
תַּחְתּוֹן בְּמִשְׁקַל אֶחָד נִשְׁקָלוּ.
יִשְׂרָאֵל לְמִטָּה - מְלֵאכֵים
עֲלִיוֹנִים לְמַעְלָה. בְּמֵלְאכֵים
הָעֲלִיוֹנִים כְּתוּב, (תהלים קד) עוֹשֶׂה
מְלֵאכֵיו רוּחוֹת. (זֶה בְּמִקוֹם עֲלִיוֹן)
בְּשַׁעֲתָא שְׂרִדְדִים לְמִטָּה (אף על גב
שְׂרִדְדִים), מִתְּלַבְּשֵׁים בְּלְבוּשׁ
הָעוֹלָם הַזֶּה. וְאִם לֹא יִתְלַבְּשׁוּ
בְּלְבוּשׁ כְּמוֹ שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה,
לֹא יוּכְלוּ לְעַמֵּד בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וְהָעוֹלָם לֹא יְסַבֵּל אוֹתָם. וְאִם
בְּמֵלְאכֵים כְּדָ, הַתוּרָה שְׂבָרָאָה
אוֹתָם וּבְרָאָה אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת וְעוֹמְדִים בְּגִלְגָּלָה עַל אַחַת פְּמָה וּכְמָה, כִּיּוֹן שְׂרִדְדָה לְעוֹלָם הַזֶּה, אִם
לֹא תִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁי הָעוֹלָם הַזֶּה, לֹא יוּכַל הָעוֹלָם לְסַבֵּל.

וְעַל זֶה סִפּוּר זֶה שֶׁל הַתּוֹרָה, לְבוּשׁ הַתּוֹרָה הוּא. מִי שְׁחֹשֵׁב שְׂאוֹתוֹ לְבוּשׁ הִיא הַתּוֹרָה מִמֶּשׁ וְלֹא דָבָר אַחֵר - תִּפְּח רֹחוֹ, וְלֹא יִהְיֶה לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא. בְּגִלְל זֶה אָמַר דָּוִד, (שם קיט) גַּל עֵינַי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. מֶה שֶׁתַּחַת לְבוּשׁ הַתּוֹרָה.

וְעַל דָּא הָאֵי סִפּוּר דְּאוֹרֵייתָא, לְבוּשָׁא דְּאוֹרֵייתָא. אִיהוּ. מָאן דְּחָשִׁיב דְּהָהוּא לְבוּשָׁא אִיהוּ אוֹרֵייתָא מִמֶּשׁ, וְלֹא מְלָה אַחֲרָא, תִּיפַח רוּחִיהּ, וְלֹא יִהְיֶה לִיהּ חוֹלְקָא בְּעֵלְמָא דְּאֲתִי. בְּגִין כִּד אָמַר דָּוִד, (תהלים קיט) גַּל עֵינַי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. מֶה דְּתַחֲת לְבוּשָׁא דְּאוֹרֵייתָא.

בֹּא רְאֵה, יֵשׁ לְבוּשׁ שְׁנֵרָאָה לְכָל, וְאוֹתָם הַטְּפָשִׁים כְּשֵׁרוֹאִים לְבוּשׁ עַל בֶּן אָדָם שְׁנֵרָאָה יִפֶּה, לֹא מִסְתַּכְּלִים יוֹתֵר. חוֹשְׁבִים שְׂאוֹתוֹ לְבוּשׁ הוּא הַגּוֹף, וְחוֹשְׁבִים שֶׁהַגּוֹף הִיא הַנְּשֻׁמָּה.

תָּא חֲזִי, אִית לְבוּשָׁא דְּאֲתַחֲזִי לְכֻלָּא, וְאִינּוֹן טְפָשִׁין כִּד חֲמָאן לְבַר נָשׁ בְּלְבוּשָׁא דְּאֲתַחֲזִי לוֹן שְׁפִירָא, לָא מִסְתַּכְּלִין יִתִּיר. חָשִׁיבוּ דְּהָהוּא לְבוּשָׁא, גּוּפָא, וְחָשִׁיבוּ דְּגּוּפָא, נְשֻׁמָּתָא.

כְּמוֹ זֶה הַתּוֹרָה יֵשׁ לָהּ גּוֹף, וְהֵם מְצוּוֹת הַתּוֹרָה שְׁנִקְרָאִים גּוּפֵי תּוֹרָה. גּוֹף זֶה מִתְּלַבֵּשׁ בְּלְבוּשִׁים, שֶׁהֵם סִפּוּרֵי הָעוֹלָם הַזֶּה. טְפָשִׁי הָעוֹלָם לֹא מִסְתַּכְּלִים, רַק בְּאוֹתוֹ לְבוּשׁ, שֶׁהוּא סִפּוּר הַתּוֹרָה, וְלֹא יוֹדְעִים יוֹתֵר, וְלֹא מִסְתַּכְּלִים בְּמֶה שֶׁתַּחַת אוֹתוֹ לְבוּשׁ. אוֹתָם שְׂיֻדְעִים יוֹתֵר לֹא מִסְתַּכְּלִים בְּלְבוּשׁ, אֲלָא בְּגוֹף שֶׁהוּא תַחַת אוֹתוֹ לְבוּשׁ. הַחֲכָמִים עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהֵם עֲמָדוֹ בְּהַר סִינַי, לֹא מִסְתַּכְּלִים אֲלָא רַק בְּנְשֻׁמָּה, שֶׁהִיא עֵקֶר הַכֵּל, תּוֹרָה מִמֶּשׁ. (וְלְעוֹלָם) וְלְעֵתִיד לְבֹא

כְּהָא גּוּוּנָא אוֹרֵייתָא, אִית לָהּ גּוּפָא, וְאִינּוֹן פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא, דְּאֲקָרוּן גּוּפֵי תּוֹרָה. הָאֵי גּוּפָא מִתְּלַבֵּשׁא בְּלְבוּשִׁין, דְּאִינּוֹן סִפּוּרִין דְּהָאֵי עֵלְמָא. טְפָשִׁין דְּעֵלְמָא, לֹא מִסְתַּכְּלִי אֲלָא בְּהָהוּא לְבוּשָׁא, דְּאִיהוּ סִפּוּר דְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא יִדְעֵי יִתִּיר, וְלֹא מִסְתַּכְּלִי בְּמֶה דְּאִיהוּ תַחֲת הַהוּא לְבוּשָׁא. אִינּוֹן דִּידְעִין יִתִּיר, לֹא מִסְתַּכְּלִין בְּלְבוּשָׁא, אֲלָא בְּגּוּפָא, דְּאִיהוּ תַחֲת הַהוּא לְבוּשָׁא. חֲכִימִין עֲבָדֵי דְּמִלְכָּא עֲלָאָה, אִינּוֹן דְּקִיּוּמוֹ בְּטוֹרָא דְּסִינַי, לֹא מִסְתַּכְּלִי אֲלָא בְּנְשֻׁמָּתָא, דְּאִיהוּ עֵקֶרָא דְּכֻלָּא אוֹרֵייתָא מִמֶּשׁ. (וְלְעֵלְמָא) וְלְזִמְנָא דְּאֲתִי, זְמִינִין לְאִסְתַּכְּלָא בְּנְשֻׁמָּתָא דְּנְשֻׁמָּתָא דְּאוֹרֵייתָא.

עֲתִידִים לְהִסְתַּכֵּל בְּנְשֻׁמָּה שֶׁל נְשֻׁמַת הַתּוֹרָה.

מקור המאמר בזהר פרשת בהעלותך דף קנג ע"ב - קנד ע"א
מעלת וסגולת מצות צדקה

וּבְיוֹם הַקִּיּוֹם אֶת הַמִּשְׁכָּן. (במדבר ט) רַבִּי חֵיִיא פִּתְחָה, (תהלים
 קיב) פִּזֵּר נִתְּן לְאֲבִיוֹנִים צְדָקְתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד
 קִרְנוֹ תְרוֹם בְּכָבוֹד. פִּזֵּר לְאֲבִיוֹנִים, מָאֵי פִזֵּר. כְּמָה
 דְּאֵת אָמַר (משלי יא) יֵשׁ מְפִיזֵר וְנוֹסֵף עוֹד. יָכוֹל פִּזִּיר
 בְּעֵלְמָא, קָא מִשְׁמַע לָן פִּזֵּר נִתְּן לְאֲבִיוֹנִים, כִּיּוֹן
 דִּיִּהִיב לְמַסְכְּנֵי, הֵאֵי פִזִּירָא יָאוּת. מָאֵי וְנוֹסֵף עוֹד.
 כְּכֵלָא. וְנוֹסֵף עוֹד בְּעוֹתֵרָא. וְנוֹסֵף עוֹד בְּחֵיִי.

הֵאֵי קָרָא הָכִי מִיבְעֵי לֵיהּ, יֵשׁ מְפִיזֵר וְיוֹסֵף עוֹד, מָאֵי
 וְנוֹסֵף. אֵלָא הֵהוּא אֲתֵר דְּשָׂרֵי בֵיה מִיתָה, הוּא
 גָּרִים לֵיה דִּיתוֹסֵף מַחֲיִים דְּלַעֲיָלָא לְאוֹסְפָא לֵיה.
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אָמַר רַבִּי חֵיִיא, קָרָא אַסְהִיד, דְּכָל
 מָאן דִּיִּהִיב לְמַסְכְּנֵי, אֲתֵר אֵילָנָא דְחֵיִי, לְאוֹסְפָא
 לְהֵהוּא אֵילָנָא דְמוֹתָא, וּכְדִין אֲשֶׁתִּכַּח חַיִּים וְחֵדוּ
 לְעֵילָא. וְכַר נָשׁ דְּגָרִים דָּא, בְּשַׁעֲתָא דְאַצְטְרִיךְ לֵיה,
 הֵהוּא אֵילָנָא דְחֵיִי קָאִים עָלֵיהּ, וְהֵהוּא אֵילָנָא
 דְמוֹתָא אַגִּין עֲלוּי. וּבְגִין כֶּף וְנוֹסֵף עוֹד. (כְּמָה דְּאֵת אָמַר).

שְׂצָרִיךְ לוֹ, אוֹתוֹ עֵץ הַחַיִּים עוֹמֵד עָלָיו, וְאוֹתוֹ עֵץ הַמּוֹת מִגֵּן עָלָיו,

וּבְיוֹם הַקִּיּוֹם אֶת הַמִּשְׁכָּן. רַבִּי
 חֵיִיא פִּתְחָה, (תהלים קיב) פִּזֵּר נִתְּן
 לְאֲבִיוֹנִים צְדָקְתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד
 קִרְנוֹ תְרוֹם בְּכָבוֹד. פִּזֵּר
 לְאֲבִיוֹנִים, מָה זֶה פִּזֵּר? כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר (משלי יא) יֵשׁ מְפִיזֵר וְנוֹסֵף
 עוֹד. יָכוֹל פִּזִּיר בְּעֵלְמָא? בָּא
 לְהַשְׁמִיעֵנוּ פִּזֵּר נִתְּן לְאֲבִיוֹנִים.
 כִּיּוֹן שְׁנַתְּן לְעֵנִיִּים, פִּזִּיר זֶה
 נָאֵה. מָה זֶה וְנוֹסֵף עוֹד? בְּכָל.
 וְנוֹסֵף עוֹד - בְּעֵשֶׂר. וְנוֹסֵף עוֹד
 - בְּחֵיִים.

פְּסוּקָא זֶה כֶּף צָרִיךְ לוֹ לְהִיּוֹת:
 יֵשׁ מְפִיזֵר וְיוֹסֵף עוֹד. מָה זֶה
 וְנוֹסֵף? אֵלָא אוֹתוֹ מְקוֹם שְׁשׂוּרָה
 בּוֹ מִיתָה, הוּא גוֹרֵם לוֹ שְׁיִתוֹסֵף
 מַחֲיִים שְׁלַמְעֵלָה לְהוֹסִיף לוֹ.
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אָמַר רַבִּי חֵיִיא,
 הַפְּסוּקָא מַעֲיֵד שְׁכָל מִי שְׁנוֹתָן
 לְעֵנִיִּים, מְעוֹרֵר עֵץ הַחַיִּים
 לְהוֹסִיף לְאוֹתוֹ עֵץ הַמּוֹת, וְאִז
 נִמְצָא חַיִּים וְשִׁמְחָה לְמַעְלָה.
 וְהָאָדָם שְׁגוֹרֵם אֶת זֶה, בְּשַׁעֲתָא
 וּמִשׁוּם כֶּף וְנוֹסֵף עוֹד (כְּמוֹ שְׁנֵאמַר).

צְדָקְתוֹ (דף קנ"ד ע"א) **עֹמֶדֶת לְעַד**. (תהלים קיב) **מָאִי עֹמֶדֶת לְעַד**. עֹמֶדֶת עָלֶיָּה דְּבַר נָשׁ, לְזַמְנָא לִיָּה קְיוּמָא וְחַיִּים, כְּמָה דְּאִיהוּ יְהִיב לִיָּה חַיִּים, וְאַתְעַר לְגַבֵּי חַיִּין, הָכִי נָמִי יַהֲבִין לִיָּה. וְאִינוּן תְּרֵי אֵילָנוּן (יַהֲבִין לִיָּה) קְיִימִין עָלֶיָּה לְשִׁיבָא לִיָּה, וְלֹאֻסְפָּא לִיָּה חַיִּין.

קָרְנוֹ תְּרוּם בְּכָבוֹד, תָּא חַזִּי עֲלֵמָא דְּאַמְרָן, הֵהוּא קָרַן תְּרוּם, וּבְמָה? בְּכָבוֹד דְּלַעֲיָלָא, דִּהֵאֵר בַּר נָשׁ גָּרִים לְחַבְרָא לֹון פְּחָדָא, וְלֹאֲרָקָא בְּרָכָאן לְעֵילָא וְתַתָּא.

רַבִּי אָבָא אָמַר, בְּכָל זַמְנָא דְּמִשְׁכְּנָא אֲתַקַּם בְּעֹבְדֵיהוֹן דְּבְנֵי נָשָׂא, כְּדִין הֵהוּא יוֹמָא, יוֹמָא דְּחֶדְוָה דְּכָלָא, וּמִשַּׁח רַבּוֹת קְדִישָׁא אֲתַרְק בְּהִנְהוּ בּוֹצִינִין, וְנִהְרִין כְּפֻלְהוּ. מָאן דְּגָרִים דָּא, גָּרִים לִיָּה (בְּהֵהוּא עֲלֵמָא דְּאֵתִי) דִּישְׁתַּזִּיב בְּהֵאִי עֲלֵמָא, וַיְהִי לִיָּה חַיִּים בְּעֲלֵמָא דְּאֵתִי, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (משלי יא) וְצַדִּיקָה תִּצְלֵל מִמּוֹת, וְכַתּוּב (שם ד) וְאַרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגְהַ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נֶכוֹן הַיּוֹם.

צְדָקְתוֹ עֹמֶדֶת לְעַד (תהלים קיא). מַה זֶה עֹמֶדֶת לְעַד? עֹמֶדֶת עַל הָאָדָם לְזַמֵּן לוֹ קִיּוּם וְחַיִּים. כְּמוֹ שֶׁהוּא נָתַן לוֹ חַיִּים וְעוֹרֵר לְגַבֵּי הַחַיִּים, כִּי גַם נוֹתְנִים לוֹ, וְאֵלּוּ שְׁנֵי אֵילָנוֹת (נוֹתְנִים לוֹ) עֹמְדִים עָלָיו לְהַצִּילוֹ וּלְהוֹסִיף לוֹ חַיִּים.

קָרְנוֹ תְּרוּם בְּכָבוֹד. בָּא רֵאָה, הָעוֹלָם שְׂאֵמְרָנוּ, אוֹתָהּ קָרַן תְּרוּם, וּבְמָה? בְּכָבוֹד שְׁלִמְעָלָה, שְׂאִישׁ זֶה גָרַם לְחַבְרָם כְּפֻלְהוּ, וְלֹרְקוֹן בְּרָכוֹת לְמַעְלָה וּמִטָּה.

רַבִּי אָבָא אָמַר, בְּכָל זַמֵּן שֶׁהַמִּשְׁכָּן מוֹקֵם בְּמַעֲשֵׂי בְנֵי אָדָם, אִזּוֹ אוֹתוֹ יוֹם, יוֹם שֶׁל שְׂמִחַת הַכֹּל, וְשִׁמְן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ מִתְרוֹקֵן בְּאוֹתָם גֵּרוֹת, וּמְאִירִים כָּלָם. מִי שֶׁגֹּרַם אֶת זֶה, גֹּרַם לוֹ (בְּאוֹתוֹ עוֹלָם הַבָּא) שְׁיִנְצַל בְּעוֹלָם הַזֶּה, וַיְהִי לוֹ חַיִּים בְּעוֹלָם הַבָּא. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (משלי יא) וְצַדִּיקָה תִּצְלֵל מִמּוֹת, וְכַתּוּב (שם ד) וְאַרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגְהַ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נֶכוֹן הַיּוֹם.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 296)

טו) לְלַמֵּד גַּם נְגִלַת הַתּוֹרָה וְגַם סֵתְרֵי הַתּוֹרָה

לְמוֹד סֵתְרֵי תּוֹרָה יְהִיָּה דִּיקָא זֶהָר וְתַקּוּנֵי זֶהָר וּפְרוּשֵׁיהֶם וְכַתְּבֵי מֶרֶן הָאֲר"י זְכוּרֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא עֵץ חַיִּים, פְּרִי עֵץ חַיִּים, לְקוּטֵי תּוֹרָה, אִמְש"כ, מְבוֹא הַשְּׁעָרִים, אוֹצְרוֹת חַיִּים, אָדָם יִשְׂרָאֵל, שְׁמוֹנֶה עָשָׂר, וְכִיּוּצָא בְּהֶם דִּיקָא מִהַעֲתִיקָה שֶׁל רַבֵּינוּ רַבִּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל זְכוּרֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא וְסֵתְרֵי תּוֹרָה שְׂאִינָם מִמֶּרֶן הָאֲר"י זְכוּרֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא אֵל תְּשִׁיבָת בְּהֶם כָּלֵל אֵלָא פְּרָד"ס וְשָׂאָר סְפָרִים שְׁלוֹ וְכֵן עֲשֶׂרָה מְאֻמְרוֹת וְשָׂאָר סְפָרִים שְׁלוֹ.

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רג ע"א
קבלת נשמה יתירה בשבת

פָּתַח רַבִּי יִצְחָק אֲבִתְרִיה וְאָמַר, (שמות לה) וַיִּקְהַל
מֹשֶׁה אֶת כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. אֲמַאי
כְּנִישׁ לֹזֵן. בְּגִין לְמַסֵּר לֹזֵן שַׁבַּת כְּמִלְקָדְמִין, דְּהָא
בְּקִדְמִיתָא עַד לָא עָבְדוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יַת עֵגְלָא,
מָסַר לֹזֵן אֶת הַשַּׁבָּת. וְדָא אִיהוּ דְלָא נִטְרוּ אֵינֻן
עָרְב רַב. כִּיּוֹן דִּשְׁמַעוּ בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אָמְרוּ
וְאֵינֵן מַלְּהָ דָא אֶתְמַנַּע מִינֵן, מִיַּד (שמות לב) וַיִּקְהַל הָעָם
עַל אֶהְרֹן וְגו', וְאֶתְמַשְׁכוּ סְגִיאוֹן אֲבִתְרִייהוּ. לְבַתָּר
דְּמִיתוּ אֵינֻן דְּמִיתוּ, כְּנִישׁ מֹשֶׁה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּלַחֲוֹדִייהוּ, וַיִּהְיֶה לֹזֵן שַׁבַּת כְּמִלְקָדְמִין, הָדָא הוּא
דְּכֹתִיב שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וְגו'.

לֹא תִבְעֲרוּ אִישׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם, הֲכֹא אִית רֹזָא
דְּרִזִּין, לְאֵינֻן דִּידְעֵי חֲכַמְתָּא עֲלָאָה, רֹזָא
דְּשַׁבַּת הָא אוֹקְמוּהָ חֲבַרְיָא. אֲבָל רֹזָא דָא,
אֶתְמָסַר לְחַפִּימֵי עֲלִיּוֹנִין, דְּהָא שַׁבַּת רֹזָא עֲלָאָה
הוּא.

פָּתַח רַבִּי יִצְחָק אֲחֵרִיו
וְאָמַר, וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל
עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. לָמָּה
כָּנַס אוֹתָם? כְּדִי לְמָסַר לָהֶם
אֶת הַשַּׁבָּת כְּמַקְדָּם, שְׁהָרִי
בְּרֵאשׁוֹנָה טָרָם שְׁעָשׂוּ
יִשְׂרָאֵל אֶת הָעֵגֶל, מָסַר לָהֶם
אֶת הַשַּׁבָּת, וְזֵהוּ שְׁלֵא שְׁמָרוּ
אוֹתָם הָעָרְב רַב. כִּיּוֹן
שְׁשָׁמְעוּ בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל, אָמְרוּ: וְאֵנֻן נִמְנַע
מִמֶּנּוּ הַדְּבָר הַזֶּה?! מִיַּד -
(שמות לב) וַיִּקְהַל הָעָם עַל
אֶהְרֹן וְגו', וְנִמְשְׁכוּ רַבִּים
אֲחֵרֵיהֶם. אַחַר שְׁמַתוּ אוֹתָם
שְׁמַתוּ, כָּנַס מֹשֶׁה אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְבָדָם, וְנָתַן לָהֶם
שַׁבַּת כְּמַקְדָּם. זֵהוּ שְׁכַתוּב
שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה
וְגו'.

לֹא תִבְעֲרוּ אִישׁ בְּכָל
מִשְׁבְּתֵיכֶם. כָּאֵן יֵשׁ סוּד

הַסוּדוֹת לְאוֹתָם שְׁיֻדְעִים הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה. אֶת סוּד הַשַּׁבַּת הָרִי בְּאָרוֹ הַחֲבַרִּים, אֲבָל סוּד
זֵה נִמְסַר לְחֲכָמִים עֲלִיּוֹנִים, שְׁהָרִי שַׁבַּת הִיא סוּד עֲלִיּוֹן.

מקור המאמר בזהר פרשת בהעלותך דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסֵעוּדָה
הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׂאוֹתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוֹהֵי
סֵעוּדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסֵעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כָּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוֹהֵי הַסֵּעוּדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסֵעוּדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסֵּעוּדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סֵעוּדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמִזְלוֹת. וּמִשׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסֵעוּדוֹת הַלְלוֹ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סֵעוּדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסֵעוּדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דְהֵהִיא
שְׁעָתָא אֲתִגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבִדִּינוּ,
וּסֵעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסֵעוּדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סֵעוּדָתָא
דְזַעִיר אֲנִפִּין, דְהֵיוּ בְשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׂיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכָן. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵי
בְּסֵעוּדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סֵעוּדָתִי, דְאֵינוֹן
סֵעוּדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דְהֵא דִּילְהוֹן הוּא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסֵעוּדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהֵיכַל
דְּמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סֵעוּדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סֵעוּדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבַּת לֹא אִמַּר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, בעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגן, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב, וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קאמר, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבַּת לֹא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא ברוך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כֶּךָ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֵא מְשָׁלִים אֶת שְׂמִיחָה הַמְּלִךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמְהִי שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֵשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאָמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֲבָרָהּם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָה, אָמוּנָה שְׁלֵמָה מִכָּל צְדָדָיו.

שְׁנֵינּוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים הָאָבוֹת, וְכֹל הַבָּנִים יוֹנְקִים, מֵהַ שְׂאִין כֵּן בְּכָל שָׂאֵר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה רִשְׁעֵי הַגִּיהֵנָם נָחִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדֵּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטֶּרֶת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כֶּךָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ, דִּלָּא אֲשָׁלִים חֲדוּוֹתָא דְמַלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּוֹתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתִי דְאֲבָרָהּם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוּי.

תָּאנָא, בַּהֲדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְרָהָן, וְכָל בְּנֵי יִנְקָיו, מַה דִּלָּאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגֵין וְזְמַנִּין. בַּהֲדִין יוֹמָא, חֵיבֵיָא דְגִיְהֵנָם גַּיְיָחִין. בַּהֲדִין יוֹמָא, כָּל דֵּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא. בַּהֲדִין יוֹמָא אוֹרֵייתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימִין. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטֶּרֶת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 296)

וְכֶךָ קִבְּלָתִי מֵאֲדוּנֵי אָבִי מוֹרִי וְרַבִּי זְכוּרֵנוּ לַחֲיֵי הָעוֹלָם הֵבֵא וְהוּא קִבֵּל מִרְבוּתוֹ רַבִּינוּ דְדוֹר צְבִי מְזִידִיטְשׁוּב וְרַבִּינוּ יַעֲקֹב וְיִצְחָק בְּן מֵאֲטִיל מְלוֹבְלִין וְזִקְנֵנוּ הַרְבַּה הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אֶלְכְּסָנְדֵּר זְכוּרֵנוּ לַחֲיֵי הָעוֹלָם הֵבֵא מִקְּאֵמֵאֲרָנָא וְזִקְנֵי הַרְבַּה הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אַבְרָהָם מְרֻדְכִי זְכוּרֵנוּ לַחֲיֵי הָעוֹלָם הֵבֵא מִפְּיִנְטְשׁוּב וְרַבִּינוּ רַבִּי אַבְרָהָם יְהוֹשֻׁעַ הַעֲשִׂיל מֵאֲפֵטָא זְכוּרֵנוּ לַחֲיֵי הָעוֹלָם הֵבֵא וּמְדוּדֵי רַבִּינוּ מִשֵּׁה זְכוּרֵנוּ לַחֲיֵי הָעוֹלָם הֵבֵא מְזִידִיטְשׁוּב שְׁלֵא לְלַמֵּד כָּלֵל בְּשָׂאֵר סְפָרִים הַמְּיַסְדִים עַל סְתְרֵי תּוֹרָה שְׂאִינָם מְרַבִּי חַיִּים וְיִטְאֵל הַנְּזָכְרִים לְעִיל.

וְלַמּוּדוֹ יְהִיָּה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה וּבְזֶה אֵין לְבַר יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ שׁוֹם פֶּחַד לְלַמֵּד בְּסְתְרֵי תּוֹרָה אֵלָא דִּיקָא אִם הוּא לּוֹמֵד בְּשָׂאֵר סְפָרֵי קִבְּלָה שְׁהֵם חוּץ מִכְּתָבֵי מֶרְן הָאֵר"י זְכוּרֵנוּ לַחֲיֵי הָעוֹלָם הֵבֵא וּפְרַד"ס וְעִשְׂרָה מֵאֲמֵרוֹת וּמִשָּׂאֵר סְפָרִים שְׁלָהֶם, כֹּל אֵלּוּ הֵם קְדוּשִׁים, אֲבָל חוּץ מֵהֶם וְכֵן מִי שֵׁישׁ לוֹ גְּבַה לֵב וְיודֵעַ בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא אִישׁ יִשְׂרָאֵל נֶאֱמָר וְחִסֵּד וּמִיחָס, לָהֶם לְבַד יֵשׁ סְכָנָה בְּלַמּוּדָם, אֲבָל מִי שֵׁישׁ לוֹ לֵב נִשְׁבֵּר מְגֻדֵל צַעַר הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא בְּגִלוּת, וְיִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים הֵם בְּדַחְקוֹת פְּרִנְסָתָם, וְעַד הֵיכֵן הַרְשָׁעִים וְהַחִיצוּנִים מִתְּנַבְרִים בְּעִשְׂרָם עַל יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים לְדַחֵק אוֹתָם בְּיוֹתֵר וּלְקַח מֵהֶם פְּרִנְסָתָם, אִישׁ כֵּזֶה בְּלֵב נִשְׁבֵּר שְׁלוֹ אִפְלוּ שֶׁהוּא בְּעַל עֲבֵרוֹת, רוּצֵה לֹמֵר בְּשׁוּגָג וְאִנָּס, אַף עַל פִּי כֵן מִתֵּר לוֹ לְכַתְחֻלָּה לְלַמֵּד, וּמִבְּטִיחַ אֲנִי לוֹ שְׁלֵא יַעֲלֶה עָלָיו כָּל יָמָיו שׁוֹם נֶזֶק עֲבוּר זֶה חָס וְשְׁלוֹם, וְהוּא בְּאִפְן שְׁלַמּוּדוֹ יְהִיָּה לְשִׁמְהָ, וְלֹא שִׁיחֵיהָ מִזֶּה מִקְּבֵל וְיִשְׂרָאֵל נֶאֱמָר וְחִסֵּד נֶאֱמָר וְכִיּוֹצֵא בּוֹ, הַרְבֵּה שְׂטוּתִים שְׁעוּבֵר בְּדַעְתָּם הַמְּנָשָׁם.

וְלַמּוּד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה דִּיקָא יְהִי מִשְׁתַּף עִם נְגִלְתֵי הַתּוֹרָה שֶׁהִיא עֶקֶר הַלְחָם שְׁעֲלִיָּה נֶאֱמָר 'כִּי לֹא עַל הַלְחָם' – נְגִלְתֵי הַתּוֹרָה – 'לְבַדוֹ יְחִיָּה הָאָדָם', אֵלָא 'כִּי עַל כָּל מוֹצֵא פִי הַשֵּׁם' שֶׁהוּא סְתְרֵי תּוֹרָה יְחִיָּה הָאָדָם, וְדִיקָא שְׁנִיָּהם בְּהַשְׁתַּתְּפוֹת אֶחָד בְּיַחַד, וְלֹא זֶה בְּלֹא זֶה. וְהוּא כָּל אֶחָד כְּפִי יְכַלְתּוּ וּמְדַרְגָּתוֹ וּנְפִשׁוֹ וְכַחוֹ דְּקִדְשָׁה שֵׁישׁ בּוֹ. (הַנְּהַגוֹת צְדִיקִים – כְּלָלִים מְרַבִּי אֵלִיעֶזֶר צְבִי מִקְּאֵמֵרָנָא)